

ΝΑΥΤΙΚΕΣ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

του Κ. ΦΑΛΤΑΪΤΣ

Ο ΝΙΚΟΛΟΣ

Αυτή είναι η ιστορία του τρελλού ποιητή, του Νικολού :
'Ο Νικολός πριν γίνει ποιητής και αυτοχειροτονηθεί σε τρελλό
ήτο έμποροπλοίαρχος στα φορητά βαπόρια. Μά ένα άπογεμα
παράτησε ξαφνικά την θέσι του και είπε τά εξής περίπου στο
δούτερο καπετάνιο και στο πλήρωμα :

- Τό νού σας στό καράβι βρέ παιδιά ! Νά τό κυττάξετε, όπως
κυττάξετε τά μάτια της αγαπητιάζας σας !... 'Εγώ βαρέθηκα πιά
τό ελάγγελα του καπετάνιου και πάω νά γίνω ποιητής !...

* Αν και παρόμοια λόγια δέν μπορούσαν νά χαρακτηρισθούν
σοβαρά έν τούτοις άπηγγέληταν με εξααιρετική σοβαρότητα. 'Ο
Νικολός άλλωστε τό είπε και τό έκανε.

'Η βάρκα τόν έβγαλε από τό καράβι στη στεριά. *Έβαλε τό
τιμόνι στη μπάνα όλο δεξιά και η βάρκα έδιπλώθηκε ήσυχη και
όπάζουη στο μώλο.

Κόκκινος σαν ξαναιμένο μάγουλο κοιτισού ό ήλιος κατέβαινε
νά βασιλέψη μαζουά, πίσω από τά βουνά της Σαλαμίνας. 'Ο
Νικολός έμεινε γιά λίγο κυττάζοντας τόν φλογισμένο ήλιο που
τό ζωόμα του χτυπούσε στη θάλασσα και την έκανε σαν μιά
λεζάνη γεμάτη άτμό, ύστερα σήκωσε τά δυό του χέρια και άρχισε
νά άπαγγέλλη :

*Βλέπω τόν ήλιο τού Πειραιώς έμπρός μου
και τόν χαριτό ως βασιλέη τού κόσμου !...*

- Από την ίδια στιγμή έκανε την εμφάνισή του στον Πειραιά
στολισμένος με μιά πλατειά άσπρογάλαξη κορδέλλα και με ένα
θεόρατο φτερό πετεινού στο κατέλλο ! * Έως τό βράδι είχε γίνει
παιγιώτσος και η φήμη του έφθασε... σιδηροδρομικός και στην
'Αθήνα. Δέν ύπηρχον όμως άμφιβολία πως τό νέο του ελάγγελα
τόν ένθουσιάζε περισσότερο από τό παλιό. Αυτοχειροτονηθείς σε
πλανόδιο σαφινό ανέλαβε φιλοτιμώς νά ήγη ή σε
στίχους μονοσυλλάβους έως... σαφανασυλλάβους
τόν πολεμικό μας στόλο και τά κατορθώματα τών
ζαχαριτών.

'Ο ίδιος έλεγε πως ανέλαβεν ήτο ποιητής, μά
η φήμη που είχαν απλώσει τό πόδι της : ζανένα -
δυό μέτρα κοντά του, δέν έννοούσε νά έρθη έως
αυτόν διά νά την κεντήση έχρειάζετο κάποια ένε-
σι : και η ένεσις αυτή παρουσιάστη από την μορ-
φή της τρέλλας.

Γιά νά είναι ζανένα : μεγάλο : και παπύνο-
στος ποιητής : έδοξαίμενος ό Νικολός, πρέπει νά
είνε και τρελλός. Τό λοιπόν άς γίνουμε τρελλοί !...

* Έτσι έγινε και τρελλός.

Στόν πόλεμο τού 1912 ό παλιός τόν πολεμικών
κατορθωμάτων τού στόλου μας τόν έφερε και αυ-
τόν στο Μοριάς.

'Η εμφάνισή του στό πολεμικό λιμάνι ήτο πο-
λύστομος και μεγαλειώδης. Οι ναύται τόν ύποδέ-
χθησαν με σάκζους όλοζήρους γεμάτους... ζητο-
ζραυγής και... άποδοξιασής ! * Έννοείται ότι δε-
έλειψαν και μερικά : ζατραπιάς συμπληρωματιζέ-
της ύποδοξης. Δύο στίχοι του από τό πρώτο ποιή-
μα που άπήγγειλε έλεγαν :

*Είμαι έντιμής δότι ήζώθηη νά ίδω τόν στόλον
Με μέγαν βέβημα και οπληροφόρον !...*

Τά ποιήματά του τά άπήγγειλε σε ρητορικό ύφος και με τρα-
βηγμένη φωνή. Είχε γίνει δημοφιλέστατος στό καράβια και άπα-
ραιτήτος. * Όλοι τόν έγύρευαν γιά νά άπαγγείλη. Και δέν άφηνε
καράβι άγύριστο από τό « Άβέρωφ » και τά τρία άλλα θορητά,
ός τά άνιγεντιάζα, τά άντιτορπιλιάζα, τά τορπιλλοβόλα, και τό
« Καρχαρία », που έξουβαλούσε νερό. Δέν έλειψεν ούτε ό ίδιος ό
ναύαρχος Κουντουριώτης νά τού ζάνη ιδιαίτερη πρόσκληση. 'Ο
Νικολός που ήτο σε κάποιο τορπιλλοβόλο, χωνεύον την πλουσία
φασολάδα που τού είχε παραθέσει τό πλήρωμα, πάντα στωϊκώς και
μεγάλως, άπηντησε στην ιδιαίτέρα ένείνη πρόσκληση τού Ναυάρχου :

*Μάν βενζινάκατο νά στείλ η με πάση
και τότε νά έλθο θα τού ζάνω την ζάση !...*

* Όταν πραγματικά ήλθεν η βενζινάκατος ό ποιητής μας δέν
παράτησε τό σοβαρό του ύφος.

- Τί χάλια είναι αυτά !... είπε. 'Ο ζ. Ναύαρχος πρέπει νά πε-
ριμένη νά τελειώσω την ζώνεψή μου...

Παράγγειλε τότε με επιβλητικό τόνο στό μηχανικό της βενζι-
ναζάτου : « ζαρέτι », και άπλώθης στην ζουβέρτα τού τορπιλλο-
βόλου ένα τουλάχιστον τέταρτο λέγοντας πως τό τέταρτο αυτό τό
χρησιμοποιεί πάντοτε ύστερ' από την φασολάδα, γιά ζώνεψη,

ένώ γιά τό κοτόπουλο τού έφθανε
πέντε λεπτών ζάπλωμα.

* Όταν ανέβηκεν όμως στόν « Ά-
βέρωφ » άπεζήμωσε με τό παραπά-
νω, με τόν ποιητικό του οίστρο
και τούς άξιοματιζός και τούς
ναύτες. * Ήσαν η μέρες που ό στό-
λος είχε νιζήσει γιά δούτερη φορά.

στις 5 'Αυνοαρίου την άριμάδα και η νίκη αυτή είχε διπλασιάσει
την ποιητική παραγωγή τού Νικολού. * Ένα τετράστιχο του ίδιού
ήτο ό,τι έζοχον :

*Μεσοδιά, Τσογούη και Βαρβαρόσα
παλιά τά ήρόσαν οι Τούχοι γιαν δέν είχαν γούσα !...
Μά την επάθανε σαν τό Πετροπαιόσα
Πού στο βουθό τού Ποταροθού ζαρούμα βόοκει !...*

Τόν Νικολό όμως δέν τόν έπεριποιόντο πάντοτε οι άξιομα-
τιζοί... Άπασχολημένοι με την ύπηρεσία των η νευριασμένοι, δέν
είχαν πάντοτε όρεξη νά προσέχουν τόν ποιητή. Τότε ό Νικολός
έφυγεν από τά διαμερίσματα τών άξιοματιζών, άφηνε την πρύ-
μνη, και άραζε στην πλώρη. Οι ναύτες πάντοτε πρόθυμοι τού έ-
τοίμαζαν άποθεωτική ύποδοξη. 'Ο Νικολός εύρισκεν έτσι εύκαι-
ρία νά ζαυτηριάση τούς άξιοματιζούς με αυτό τό δίστιχο :

*Από την πλώρη διασηροτήθηη
και από την πλώρη ηζαροστήθηη !...*

* Ήτο όμως νά ένα δίστιχο, τό όποιον είχε άρέσει στους ναύ-
τες περισσότερο από τά άλλα, ένα δίστιχο που τό τραγουδούσαν
οί ναύτες μαζί με τό Νικολό γιά νά πειράζουν και αυτοί τούς ά-
ξιοματιζούς των.

'Ο Νικολός έξω από τά ελληνικά μιλούσε και Ιταλικά και ό
άθλιος διεπράξεν ελληνοϊταλική συμμαχία στην ποίηση, μερικά
άρθρα της οποίας ήσαν χαρακτηριστικώτατα :

*Το βόλο οσα σαζάτα
γιά νά την ζάνω μοίσα-μάισα !...*

Περισσότερο περίφημο ήτο ένα ποιήμα τού εις τό όποιον είχε
δώσει τόν τίτλο : « Γ'ια τ'ι ζ'άνω τ'όν τ'ρ'ε λ'λό ». Είς τό
ποιήμα του αυτό άπεδεικνυε με άζαταμάχητα
έπιχειρήματα την λογικότητα της τρέλλας του,
και όταν έτελείονε την άπαγγελία του έλ-
πε σοβαρώτατα στο άζωροτήριό του :

- Και όμως, έδώ που τά λέμε, είμαι περισ-
σότερο γνωστιζός από τούς πίο πολλούς τρελ-
λους !...

Μετά τόν Βαλκανικό πόλεμο ό Νικολός
μετάφερε τη δόξα τών ελληνικών νικών σε όλο
τόν κόσμο. Καθώς έταξείδευε θορεάν σε όλα
τά βαπόρια μας, φορηγά και ταχυδρομικά, δέν
άφηνε λιμάνι τό εσοτηριζού και τού έξωτερι-
ζού που νά μήν τό έπισκεφθή. Και οι εκπλή-
ζιτοι Μασσαλιώτες, Τεργεστίνιοι, Γενοβέζοι, θά
έσταμάτησαν με περιέργεια άρκετές φορές έμ-
πρός εις ένα ζοντόζονδρο, μεσοζοτο άνθρω-
πάζο, ντυμένο πάντα καλοζαρινά, με ένα πα-
νυψηλό κατέλλο με φερό, με ένα σοφό ψεύ-
τιζα παράσημα, και με πλατύτατη γαλανόλευκη
τανιά διαγωνισός στο στήθος, που άπάγγειλε
στό μώλο του :

*Τά ένδοξα κατορθώματα τών άπογόνων της 'Οςτρο-
ζορίας*

** Έχον φθάσει βεβώς μέχρι της Μασσαλίας !*

Τό πολεμικό μένος έν τούτοις τού Νικολού είχε ζοπή τελε-
ζε κατά τόν ευρωπαϊκό πόλεμο. Συνδεόμενος... αισθηματιζώς με τό
παλιά όπος έβρεβαίονε - είχε ζηρυχθή εξ αρχής κατά της άνα-
μίξεως της 'Ελλάδος εις τόν πόλεμο. Με την έναρχή τού πολέμου
και με την έξαζολούθησι του, όταν πειά είχαν βγη από την ουδε-
ροτότητα και η Τουρκία και η Βουλγαρία και η Ρουμανία, ό Νικ-
ολός, με διπλές τώρα τις γαλανόλευκες κορδέλλες και εις τό ψηλό
του κατέλλο και εις τό στήθος, περιήρχετο τά ελληνικά λιμάνια,
και ανέβαινε ταζτιζά και στην 'Αθήνα άπαγγέλλον :

*Και τόσα θα σ'ε είπω περί τών πολέμων
που έξεροζήσαν εις την Έξωσίην και τόν Αίμον
και οι όποιοι παρόνταν ως βόδια τά πλήθη
μόνον δέ η 'Ελλάς, φοσιμώς ποιούσα, δέν τούς έμνηθη !...*

Αυτός έστάθηκεν ό τρελλός ποιητής Νικολός. Αιωνία του η
μνήμη !...

Κ. Φαλταΐτς

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΒΙΩΝ

ΜΗΡΑΟΥΝ.— Δέν μου λέτε, σείς ζ. Σμύθ που εισθε τόσο σο-
φός, πως μπορεί ζανείς ν' άποφύγη τόν κίνδυνο από τά μικρόβια
του νερού !...

ΣΜΙΘ.— Πίνετε πολύ νερό ;...

ΜΗΡΑΟΥΝ.— 'Α... ναί... πολύ !...

ΣΜΙΘ.— 'Ιδού λοιπόν : Δέν έχετε, πρώτα-πρώτα παρά νά
βράσετε τό νερό... Κατόπιν, νά τό φι-
λτρώσετε...

ΜΗΡΑΟΥΝ.— 'Οραία... Και κατόπιν ;

ΣΜΙΘ.— ...Και κατόπιν... νά μή πίνετε
παρά μόνον μπύρα !...

